

Scris de newsreporter pe 27 noiembrie 2021, 12:10

Descrierea pe scurt a lumii aberante in care-am ajuns sa traim

Eric Zemmour este francezul ce-i da dureri de cap lui Macron&Rotschild, dar care in mod paradoxal l-ar si putea salva pe “micutul” presedinte francez, favoritul corporatiilor si bancilor. Asta in conditiile in care fura voturi masiv de la Le Pen, dar are grija sa si incompatibilizeze electoratele anti-Macron (cam cum a facut Crin in 2009, in favoarea lui Basescu).

70598913_112061123513371_8417403694135377920_n.jpg

Totusi, va invit sa cititi discursul lui Zemmour ce radiografiază anormalitatea lumii noastre, tradus fiind de Calin Marchievici pentru Cotidianul. Daca interschimbati numele liderilor francezi cu de-alde Iohannis sau altii, merge descrierea perfect si pentru Romania.

“Am auzit ca tema conferintei este ”Cum sa gasim o alternativa la progresism?” insa de ce sa gasim o alternativa la progresism? Nu auziti ce bine suna? Nu sunteti seriosi. Nu e nimic mai

important decat progresul, este marea noastra religie. Mai buna decat Isus Hristos sau Moise. Nu stiti oare ca este veche de doua secole? Cum sa refuzam mana intinsa de progres? Cum puteti sa nu venerati magnifica revolutie industrială care a deschis calea catre masacrul de la Verdun? Cum sa nu admirati sublima Revolutie Franceza, care ne-a dat Marea Teroare si viitorul luminos al comunismului, care ne-a dat gulagul? Haideti, fiti seriosi, cum puteti sa nu fiti progresisti? E drept, am ezitat, si am facut-o dintr-un motiv justificat, pentru ca, pe langa aceste masacre atat de progresiste, au fost si antibioticele, securitatea sociala, injectiile cu cortizon.

insa in ultimele decenii, a fost imposibil sa mai ezitam. Progresismul nu mai poate fi supus dezbaterei. Suprematia individului eliberat a eliminat vechile prejudecati, iar femeile sunt eliberate, dupa mii de ani de oprimare. Sclavii au fost eliberati din lanturile lor, Caroline Haas (activista feminista) si Rokhaya Diallo (activista antirasism) sunt reginele lumii. Mult peste Bonaparte si Hugo.

Globalizarea fericita a scos din mizerie sute de milioane de chinezi si africani. A aruncat in mizerie sute de mii de occidentali, in sa fiecaruia trebuie sa-i vina randul. Pana la urma, muncitorii albi au profitat de colonizare si de comerțul neechitabil. Ceea ce li se intampla acum este un act de justitie.

Frumusetea progresului din ultima vreme ma uimeste. Nu poti sa rezisti la vantul libertatii care bate acum in Vest si in Franta. Cum poti sa nu aprobi legile care pedepsesc gandul si vorba, odata ce esti mult mai liber atunci cand gandesti corect si nu-ti mai exprimi gandurile rele. Cum poti sa nu fii fericit cand vezi cum barbati hirsuti recunosc in final ca sunt, de fapt, femei, cand le vezi pe aceste femei ca nu mai au nevoie de contactul dezgustator cu barbatul pentru a avea copii, cand vezi apoi cum mamele nu mai trebuie sa nasca pentru a deveni mame. Asa cum minunat spunea ministrul nostru al Sanatatii, "o femeie poate fi tata".

Cum sa nu fii extaziat cand vezi, an de an, rezultatele minunate la examene ale multimii de absolventi de liceu. Este imposibil sa rezisti la sarmul limbajului incluziv, cu conceptele sale insirate precum trenuletele cu care ne jucam cand eram copii? Cum poti sa nu apreciezi naturalitatea verbala a liderilor nostri: "femicid", "prejudecata de gen", "lupta intersectionala", "femeie rasializata"? Este un jargon absolut superb, pe care doar cei obtuzi nu vor sa-l adopte.

Cum poti sa nu fii sedus de hainele elegante purtate de ministrul Sibeth N'Diaye (purtatoarea de cuvânt a guvernului Frantei), de acest apogeu al rafinementului francez. Cum poti sa nu cazi in extaz in fata artei contemporane, a carei frumuseti ii arunca la cosul de gunoi al istoriei pe toti pictorii mari din trecut.

Pentru a gasi o alternativa la progresism trebuie sa definesti progresismul. Va voi oferi o definitie. Progresism: religia progresului, o forma de milenarism care il transforma pe individ in dumnezeu si transforma in drept divin toate dorintele capricioase ale individului.

Progresismul este o forma de materialism zeificat, care spune ca oamenii sunt niste fiinte intersanjabile, fara sex si fara origine, ca un fel de cuburi Lego care, asa cum au fost imbinate, la fel pot fi si dezbinat.

Progresismul este o forma de mesianism secular, asa cum au fost si iacobinismul, fascismul, nazismul, neoliberalismul si ideologia drepturilor omului.

Progresismul este o revolutie. Presedintele Macron si-a intitulat astfel cartea de campanie – Revolutie. O revolutie care nu tolereaza obstacole, intarzieri, discutii. Robespierre ne-a invatat ca cei care se opun trebuie ucisi. Lenin si Stalin au facut la fel.

Societatea progresista spune ca promoveaza libertatea, dar este mortala pentru libertate. Saint-Just spunea ca nu exista libertate pentru dusmanii libertatii, iar asta e valabil si acum. De la Iluminism si pana la la Revolutia Franceza, apoi pana de la Revolutia din Octombrie, de la

masonii celei de a Treia Republici si pana astazi, am avut parte de acelasi progresism: libertatea este pentru ei, nu pentru ceilalti. Doar ei stiu sa aprecieze libertatea si sa profite de ea. Doar ei merita sa fie liberi.

Am crezut ca am scapat de aceasta spirala mortala, dar am reintrat in ea. Asta pentru ca dictatura si-a schimbat haina, iar stapanii nostri au fost suficient de inteligenti cat sa mentina aparentele democratiei, in timp ce o golesc de continut.

Pentru impunerea ideologiei diversitatii a fost folosita o mare masinarie de propaganda, cu radiouri, televiziuni, publicitate, pentru a nu mai vorbi despre internet. Propaganda aceasta il face pe Goebbels sa para un biet ageamiu, iar pe Stalin sa para un timid novice.

Progresismul inseamna omniprezenta asa-zisei libertati de expresie, ajutata de o tehnologie cu o putere de difuzare fara precedent, dar, in acelasi timp, inseamna un aparat sofisticat si represiv de cenzura a expresiei. Pe de alta parte, liberalii si pietele au deschis tara in fata globalizarii, inlaturand granitele si micile afaceri, transformandu-i pe cetateni in consumatori cvasi-isterici si individualisti, dependenti de edictele agentiilor de publicitate si de marile corporatii.

Pe de alta parte, extrema stanga a renuntat la Marxism si la biblia luptei de clasa si a trecut la cauza minoritatilor, fie ele sexuale sau etnice, si a inlocuit baricadele din strada cu salile de tribunal. Educati de propaganda de stanga de la scoala de Magistratura, judecatorii au devenit complicii unor asociații care ii hartuiesc pe disidenti si care terorizeaza o majoritate candva tacuta si care a devenit acum o majoritate paralizata.

Toti cei care s-au simtit incorsetati in vechea societate guvernata de catolicism si dreptul natural, toti cei carora li s-a fluturat promisiunea emanciparii si care au crezut legitim in ea – femei, tineri, homosexuali, negri, evrei, protestanti, atei – toti cei care s-au simtit dispretuiti ca minoritate intr-o lume a barbatilor albi, heterosexuali si catolici, toti acestia au fost folositi pe post de idioti utili in razboiul de exterminare impotriva barbatului alb heterosexual.

Nu este o miscare de emancipare a femeilor. Nu este o lupta pentru egalitate intre barbati si femei. Nu este nici macar o razbunare pe o oranduire patriarhala. Nimic din toate astea, este vorba despre distrugerea barbatului alb, heterosexual si catolic, care este singurul inamic.

El este singurul care poarta pecetea pacatului mortal al colonizarii, sclaviei, pedofiliei, capitalismului, distrugerii planetei, este singurul caruia i se ia acum dreptul de a fi tata, singurul care este transformat, in cel mai bun caz, in a doua mama, iar in cel mai rau caz intr-un gamet, singurul acuzat de violenta domestica.

Jurnalistul Bernard Pivot este pus la stalpul infamiei pentru ca a spus ca in tinerete ii placeau tinerele suedeze, in timp ce un rapper care insulta si incita la siluirea femeilor nu poate nimic. Va sugerez sa cititi proza indigena sau a femeilor "rasializate" sau cea a intersectionalitatii, proza care acum ajunge in scolile noastre, dupa ce a corupt marile universitati americane. Ce scriu ele? Spun ca sunt, inainte de toate, negrese sau arabe sau musulmane. Ca apartin rasei lor – da, ele au dreptul sa foloseasca acest cuvânt – religiei lor (Islamul), tarii lor sau parintilor lor. Aceste femei scriu ca nu le pasa deloc de femeile care sunt in primul rand frantuzoaice, burgheze si albe. Ele scriu ca barbatii lor au cusururile lor nu pentru ca sunt barbati, ci pentru ca au fost dominati si inlantuiti de barbatii albi. Singurul lor dusman este barbatul alb.

Aceste femei si-au dat seama ca echilibrul puterii s-a schimbat. Heterosexualii albi nu sunt atacati pentru ca sunt prea puternici, ci pentru ca sunt prea toleranti. Ghilotinat a fost Ludovic al XVI-lea cel slab si umanist, nu Ludovic al XIV-lea cel puternic si inflexibil.

Cioran ne-a avertizat: "Cata vreme o tara este constienta de superioritatea ei, este temuta si respectata. Imediat ce nu se mai percepe astfel, devine mai umana si nu mai conteaza".

Cata vreme feministele se vor alatura miscarii de mai sus impotriva barbatului alb, ele vor fi

binevenite. La fel si homosexualii, LGBTQ, si alte XYZ miscari. Cand cei intrati in aceasta lupta dau semne ca nu mai vor sa continue, se schimba precum Cenusareasa la miezul noptii, devenind din nou femeie alba din clasa de mijloc, dispretuita.

Ce succes incredibil! Progresistii nostri – atat de aroganti, atat de optimisti si interesati de trecut la fel de mult ca de ultimul lor iPhone – ei, cei care au crezut ca au trecut de luptele arhaice intre state si intre clase, nu au facut decat sa ne readuca in vremea lui Carol cel Mare si a asediului Vienei din 1683.

Suntem prinsi intre ciocan si nicovala, intre doua universalisme care ne zdrobesc tarile, popoarele, teritoriile, traditiile, stilul de viata, culturile. Pe de o parte, avem universalismul pietelor, care, in numele drepturilor omului, ne inrobește mintile pentru a deveni niste zombie dezradacinati. Pe de alta parte, avem universalismul islamic, care profita in mod inteligent de religia drepturilor omului pentru a ocupa si coloniza bucati din teritoriul Frantei, pe care le transforma in ceva ce scriitorul Boualem Sansal, care i-a vazut la lucru pe islamistii din Alegria in anii 1980, numea "republici islamice in devenire".

Universalismul drepturilor omului nu ne permite sa ne aparam. Ne interzice asta in numele unui individualism miop, care vede doar ca nu este amenintat individul, fara sa vada ca amenintate sunt masele si popoarele.

Aceste doua universalisme sunt rivale si complice in acelasi timp. Piata se poate adapta la orice, cata vreme iese profit. Piata a pus in fruntea tarilor oameni de al caror monopol asupra violentei legitime sa poata profita pe mai departe. in felul acesta, statul francez, care a aparat poporul de-a lungul vremii, a ajuns acum o arma a distrugerii natiei si a inrobirii poporului, o arma a inlocuirii poporului cu un alt popor, cu o alta civilizatie.

Aceste doua universalisme, aceste doua globalizari sunt doua totalitarisme. Traim sub un nou pact intre Hitler si Stalin. Cele doua totalitarisme contemporane s-au unit pentru a ne distruge, iar apoi urmeaza sa se sfasie intre ele. Liberalii si drepturile omului se ocupa de orase. Islamul se ocupa de suburbii. Pentru moment, un grup ofera servicii: livrare de pizza, taximetristi, bone pentru copii, spalatori de vase pentru restaurante si dealeri de droguri. in schimb, celalalt grup ii protejeaza pe primii prin intermediul presei, al tribunalelor.

in ultimii ani, mai multe minti limpezi au comparat UE cu defuncta URSS, iar armele monetare ale Bancii Centrale Europene au fost comparate cu tancurile Pactului de la Varsovia, trimise in baza Doctrinei Brejnev, a suveranitatii limitate. in Italia, in Anglia, vedem acum cum justitia lupta impotriva vointei oamenilor. Ne-am intors la acele regimuri care, la randul lor, spuneau ca sunt democratii populare.

(...)

Trebuie sa intelegm ca doar problema poporului francez este una existentiala. Oare tinerii francezi vor mai fi majoritari in tara parintilor lor? Repet aceasta intrebare, pentru ca nu a mai fost pusa atat de direct. in trecut, Franta a fost amenintata cu sciziunea, cu ceea ce numim polonizare. Polonia a fost ocupata si inrobita, insa poporul ei nu a fost niciodata amenintat cu inlocuirea cu un alt popor.

Sa nu-i credeti pe cei care va mint de 50 de ani. Sa nu-l credeti pe Macron, care foloseste aceleasi cuvinte ca si Hollande, Sarkozy, Chirac si Giscard. Cand auziti ca politica noastra a imigratiei trebuie sa fie ferma si umana, fiti convinsi ca va fi umana si deloc ferma pentru imigranti, dar nu si pentru francezi.

Nu-i credeti pe demografi si nici pe optimistii din presa. Churchill spunea: "Singurele statistici in care poti sa crezi sunt cele pe care le-ai falsificat tu insuti".

de Cozmin Gusa

ADRESA: <http://crct.ro/nyMf>